

5 grudnia 1931 r.

A 246 110

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14706.

Kl. 79 a 1.

Leon Spierer
(Triest, Włochy).

Sposób i urządzenie do układania liści tytoniowych i wytwarzania paczek tytoniu.

Zgłoszono 7 kwietnia 1930 r.
Udzielono 5 października 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu układania liści tytoniowych i wytwarzania paczek tytoniu. Sposób według wynalazku wykazuje następujące cechy charakterystyczne:

1) Liście tytoniu układa się płasko w płaskiej formie (fig. 1) równoległymi warstwami i poddaje się je w tej formie pewnemu stłoczeniu, aż lekko do siebie przylgną i wytworzą pewnego rodzaju stłoczony placek dający się łatwo wyjąć z formy. Wewnętrzna długość i szerokość formy powinna odpowiadać żadanemu rozmiarowi przekroju paczek.

2) Paczki tytoniu wytwarza się, nakładając na siebie pewną określoną ilość wspomnianych placeków (fig. 9) i owijając

całość w płótno do pakowania. Przed wprowadzeniem płótna do pakowania można ewentualnie stos placeków tytoniowych sprasować.

W praktyce wynalazek można wykonać w sposób opisany poniżej, w związku z załączonymi rysunkami.

Fig. 1 wyobraża w widoku perspektywicznym płaskie pudełko, służące jako forma.

Fig. 2 — przedstawia pudełko z pasującą do niego luźną pokrywką.

Fig. 3 — wyobraża stos nałożonych na siebie pudełek napełnionych liśćmi tytoniu.

Fig. 4 i 5 — przedstawiają przebieg prasowania.

Fig. 6 — wyobraża podwójne dno.

Fig. 7 i 8 — przedstawiają urządzenie do wyjmowania placków tytoniu z pudełek.

Fig. 9 — przedstawia wytwarzanie paczki.

Uprzednio już przygotowuje się pewną ilość pudełek 1 z drewna lub innego materiału o jednakowych wymiarach. Pudełka są płaskie, a mianowicie wysokość ich jest znacznie mniejsza niż długość i szerokość. Kształt ten zapewnia największą wygodę przy płaskim układaniu liści równoległymi warstwami na dnie pudełka. Od czasu do czasu tak ułożone liście stłacza się za pomocą luźnego dna 2, którego długość i szerokość jest nieco mniejsza niż wewnętrzne wymiary skrzynki, a to aby umożliwić łatwe wyjmowanie i wkładanie pokrywki do skrzynki. Po napełnieniu pudełka utrzymuje się jego zawartość przez pewien czas pod ciśnieniem, aż liście nieco do siebie przylgną. Odbywa się to w ten sposób, że pokrywkę znowu nakłada się na tytoń (fig. 2) i wywiera się na nią ciśnienie zapomocą prasy lub też obciążenia odpowiednim ciężarem. Wielkość nacisku i jego trwanie może się zmieniać zależnie od okoliczności. Praktyczna metoda stłaczania polega na tem, że napełnione pudełka 1 z nałożonymi pokrywkami 2 ustawia się jedno na drugich (fig. 3); w pewnych przypadkach naturalny ciężar pełnych pudełek wystarcza do wywarcia odpowiedniego nacisku, w innych zaś można zastosować prasę stłaczającą odrazu cały stos pudełek (fig. 4).

Grubość pokrywki 2 należy tak dobrać, żeby wywierać na tytoń odrazu żądane ciśnienie, skoro górne brzegi pudełek zetkną się z dnem pudełek leżących wyżej (fig. 5). Dzięki temu stłaczanie staje się niezależne od zręczności obsługi. Skoro liście dostatecznie do siebie przylgną, tworzą one pewnego rodzaju stłoczony plack, dający się wyciągać z pudełka.

Placki tytoniowe przed połączeniem ich na paczkę bądźto przed, bądź też po wyjęciu z pudełek, pozostawia się przez pewien

czas w spokoju aby mogły oddać ewentualny nadmiar wilgoci. Można również pozwolić tytoniowi na przefermentowanie w pudełkach.

W tym przypadku należy oczywiście mieć do rozporządzenia dużą ilość pudełek; nie wymaga to jednak zbyt dużo miejsca, ponieważ pudełka te dają się układać w stosy dowolnej wysokości, przyczem tytoń nie podlega zgnieceniu.

Praktyczna metoda wyjmowania placka tytoniowego z formy polega na tem, że dna pudełek wpobliżu brzegów w jednakowych odstępach, zaopatrzone są w okrągłe otwory 4 (fig. 6). Na to stałe podziurawione dno pudełek nakłada się od wewnątrz cienkie lekkie ruchome dno podwójne 5 z drewna lub innego materiału. Długość i szerokość tego ruchomego dna powinny być nieco mniejsze niż odpowiednie wymiary wewnętrzne pudełka, a to w celu łatwego wyjmowania i wprowadzania tego dna do pudełka. Liście tytoniu układa się płasko na podwójnym dnie. Aby wyjąć plack tytoniowy z pudełka, należy dno pudełka nałożyć na specjalne urządzenie według fig. 7 i wywrzeć lekki nacisk na brzegi pudełka; pudełko natychmiast opuszcza się, przyczem wysuwa się z niego plack tytoniowy 6, spoczywający na ruchomym dnie 5. Wyżej wspomniane urządzenie składa się z płyty 8 z przymocowanymi do niej trzpionkami 7 i prowadnicami 9 (fig. 7). Ilość trzpionków oraz ich długość odpowiadają dokładnie ilości i rozmieszczeniu otworów 4 w dnie pudełka. Średnica trzpionków jest nieco mniejsza od średnicy otworów kolistych 4. Trzpionki są nieco dłuższe niż wysokość zewnętrzna pudełka, a to w celu ułatwienia wyjmowania ruchomego dna podwójnego wraz z plackiem tytoniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób układania liści tytoniu i wytwarzania paczek tytoniu, znamieny tem,

że liście tytoniu wkłada się do płaskiej formy (1) i poddaje się w niej odpowiedniemu ciśnieniu, aby lekko do siebie przylgnęły i dały się wyjmować jako płaskie stłoczone placki (6), przyczem wymiary wewnętrzne formy dobiera się tak, żeby długość i szerokość placka odpowiadała wymiarom żądanej wielkości wytwarzanej paczki, zaś tę ostatnią wytwarza się przez odpowiednie nałożenie na siebie większej lub mniejszej ilości placków (6).

2. Urządzenie do wytwarzania placków tytoniu według zastrz. 1, znamienne tem, że się składa z płaskich pudełek (1) z luźnymi przykrywkami (2), których grubość tak jest dobrana, że, gdy zespół pudełek poddaje się działaniu prasy (3), wywierane ciśnienie nie może przekroczyć żądanej wysokości określonej przez grubość pokrywek, a tem samem najwyższe ciśnienie wywierane na tytoń staje się niezależne od zręczności robotnika.

3. Urządzenie do wyjmowania placków

tytoniu według zastrz. 1 z pudełek, znamienne tem, że pudełko zawiera dwa dna, z których jedno jest nieruchome i zaopatrzone w otwory (4), zaś drugie (5) jest do wyjmowania i spoczywa na stronie wewnętrznej dna nieruchomego, oraz tem, że do wyjmowania placków tytoniu z pudełek służy przyrząd, złożony z płyty z umocowanemi na niej prowadnicami (9) i trzpionkami (7), umieszczonemi w ilości i w sposób odpowiadający ilości i rozmieszczeniu otworów (4) w dnie nieruchomem pudełka (1), przyczem wysokość trzpionków (7) jest nieco większa od zewnętrznej wysokości pudełka, zaś ich średnica jest nieco mniejsza od średnicy wspomnianych otworów w dnie pudełka, wskutek czego trzpionki te mogą się łatwo ślizgać w otworach.

Leon Spierer.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

